

Thánh Kinh Báo

ĐẦU NĂM CHÚC BẠN

BƯỚC sang một năm mới nữa, bản-báo xin thành-thực chúc Hội-Thánh Đông-dương được vững bước dưới sự dẫn-dắt không hề lầm-lạc của Đức Thánh-Linh. Nguyên năm 1941 sẽ là một năm dâng mình, nên thánh, hầu

việc, tấn-tới và kết-quả mỹ-mãn cho mỗi một tin-dò!

Dưới đây chúng tôi xin dịch bài do ông Mục-sư F. C. PETERSON viết, mong anh em nhờ đó mà biết rõ nhiệm-vụ của chúng ta trong năm mới là hệ-trọng dường nào.

XƯƠNG KHÔ LẠI SỐNG

Một sự Sự sống! Sự sống ra từ hiện-thấy sự chết! Xương! Thịt! Sự lạ-lùng sống! Mắt của tiên-tri Ê-xê-chi-ên mở ra, được sự hiện-thấy lạ-lùng về quyền-phép cao-cả của Đức Chúa Trời. Trên «cánh đồng» Đông-dương này chúng ta cũng đã thấy phép lạ lưu sự sống ra từ sự chết như thế. Một số đông người đã chết trong sự gian-ác và tội-lỗi, — ta có thể gọi là một số đông hài-cốt — đã được sống vì quyền-phép vinh-hiến của Đức Thánh-Linh đã hành-động trong xứ này.

Một cái Đọc câu đầu đoạn 37 sách **trung của** Ê-xê-chi-ên, chúng ta nhận **Tử-thần** thấy rằng Đức Giê-hô-va đặt tôi-tớ Ngài giữa trứng sự chết. Chúng tôi tin rằng Ngài cũng đã tỏ-tường kêu-gọi mỗi một tin-dò đi ra làm việc trong «cánh đồng bát-ngát» đầy những hài-cốt này; kêu-gọi ta gánh-vác chức-vụ trọng-đại nhứt thế-giới, tức là rao-truyền một Đấng Christ

sống cho một dân chết biết. Đến câu hai, ta thấy Đức Giê-hô-va khiến Ê-xê-chi-ên «đi vòng quanh những hài-cốt ấy; này, có nhiều lắm trên đồng trống đó, và đều là khô lăm.» Vậy, Đức Chúa Trời chẳng những kêu-gọi dân tiên-tri làm việc lớn-lao, nhưng cũng cho thấy tình-hình khần-yếu dường nào. Chẳng những Chúa kêu-gọi chúng tôi đến cánh đồng rộng-rãi, song cũng khiến chúng tôi «đi vòng quanh,» và mở mắt cho thấy tình-hình khốn-khó của đồng-bào. Kia, bao nhiêu triệu linh-hồn quý-báu vô-cùng đang chết trong tội-lỗi và sự gian-ác, nếu không được cứu bởi Tin-Lành thì sẽ sa xuống địa-ngục đời đời.

Một cửa Xin chú-ý: Cái trứng **mở rộng cho** mà Ê-xê-chi-ên được **Tin-Lành** thấy là một trứng mở ra. **Đất ở** ngay trước mặt ông, ông chỉ cần bước vào mà nhận lấy. Chúng ta bắt nghĩ đến những cửa đã mở rộng cho công-cuộc giảng

Tin-Lành ở xứ này. Cả xứ mở ra trước mặt chúng ta, và ta có trách-nhiệm, có đặc-ân tiến lên mà chiêm những linh-hồn quý-báu kia cho Đấng Christ. Những cửa hiện đang mở có lẽ một ngày kia sẽ đóng lại. Phải làm việc ngay bây giờ, bằng không, sẽ chẳng bao giờ làm được. Cơ-hội giảng đạo ngày nay có lẽ không còn lâu. Nguyên Đức Chúa Trời phán với tâm-hồn mỗi người chúng tôi, khiến cho ai nấy hiệp lại, cố-gắng làm trọn chức-vụ lớn-lao.

Một Lời có thể cứu-vãn tình-hình Câu hai còn nói rằng những hải-cốt ấy «đều là khô lấm.» Thật là

◇ một nghĩa-địa rừng-rợn! Nói cách chung, đó là tình-trạng của thế-giới ngày nay. Từ khi tội-lỗi tràn vào vườn Ê-den, thế-giới đã trở nên một nghĩa-địa bao-la. Hải-cốt khắp nơi! Chúng ta làm gì đối với tình-hình thê-thảm này? Trong câu bốn, Đức Chúa Trời truyền cho Ê-xê-chi-ên «hãy nói tiên-tri về hải-cốt ấy.» Nói tiên-tri có nghĩa là rao ra, vậy thì Ê-xê-chi-ên có nhiệm-vụ rao-truyền Lời Đức Chúa Trời. Chỉ Lời Đức Chúa Trời, chỉ Lời ban sự sống đó có thể dương-dầu với tình-hình chết. Ấy đây là việc Đức Chúa Trời bảo chúng ta phải làm. «Hãy giảng đạo» (II Ti 4: 2)! Đó là mạng-lệnh Ngài truyền cho Hội-Thánh ngày nay. Đó là chức-vụ lớn-lao độc-nhứt của chúng ta.

Một luồng gió truyền sự sống đời đời Đến câu bảy, chúng ta thấy kết-quả do sự rao-truyền của Ê-xê-chi-ên.

◇ Lời Đức Chúa Trời không trở về luồng-công. Lời ấy vừa rao ra, thì có tiếng, có động đất, và này, các hải-cốt nhóm-hiệp với nhau. Rồi có gió thổi, và các hải-cốt sống lại. Tội-tớ Đức Chúa Trời rao-truyền Lời Ngài, thì bao giờ cũng kết-quả như thế. Trước hết thường «có tiếng,» tức là sự xôn-xao, rúng-dộng. Có khi rối-

loạn, có khi bắt-bớ, nhưng nhiều khi có sự quay về với Đức Chúa Trời. Có khi cả một vùng bị rúng-dộng vì có Đấng Christ. Rồi theo thứ-tự, có gió Thánh-Linh truyền sự sống vào hải-cốt của những người nghe Lời Đức Chúa Trời, và kết-quả họ quay về với Ngài.

Chúng ta chắc đã từng-trải như Ê-xê-chi-ên. Đi nơi này nơi khác giảng Lời sự sống, chúng ta vui-thỏa biết bao vì làm cho hải-cốt sống lại! Nhưng chức-vụ chúng ta chưa trọn dẫu. Còn phải gắng công thêm. Còn phải hi-sinh thì-giờ và sức-lực. Đừng ai tìm có thoái-thác, mong tránh khỏi phận-sự nói cho kẻ ở ngay bên cạnh mình biết quyền-phép của Đấng Christ, của Tin-Lành, có thể làm sống lại linh-hồn đã chết trong tội-lỗi. Nguyên trong năm 1941 này, vô-số đồng-bào sẽ nhờ chính môi-miệng của anh em mà thấy rõ và bước vào cõi sống đời đời!

Cần phải khai rộng một nguồn sống Trong công-cuộc truyền-rao sự sống trong Đức Chúa Jê-sus-Christ

◇ khắp cõi Đông-dương, trải mười năm nay, THÁNH-KINH BẢO đã đóng một vai hệ-trọng. Dẫu trải qua nhiều bước khó-khăn, dẫu nhiều lúc dường như bó đuốc nêu giờ cao sắp phải tàn-tắt, nhưng nhờ Chúa che-chở và anh em giúp-dỡ, THÁNH-KINH BẢO vẫn còn soi sáng đến ngày nay. Ngày nay THÁNH-KINH BẢO cùng với Hội-Thánh nương-cậy Đức Chúa Trời mà bước qua một năm mới nữa. Chúng tôi rất mong-mỏi toàn-thể Hội-Thánh, kẻ của, người công, vun-trồng vườn bảo THÁNH-KINH ngày càng sanh hoa, kết trái cho Chúa. Ngay từ lúc này, xin anh em lưu-tâm cồ-dộng cho THÁNH-KINH BẢO được tăng số độc-giả gấp bội mười năm đã qua. Chúng tôi thành-thực cảm ơn anh em vì những việc anh em đã làm, đương làm và còn sẽ làm cho THÁNH-KINH BẢO.— T. K. B.